

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 238.523 van 15 juni 2017
in de zaak A. 214.729/VII-39.293.**

In zake : Robert DE CEUSTER
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Kenny Marien
kantoor houdend te 9150 Kruibeke
Bazelstraat 30
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Jürgen Vanpraet en Yannick Peeters
kantoor houdend te 8210 Zedelgem
Spoorwegstraat 11
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 15 januari 2015, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 26 november 2014 waarbij aan de BVBA Van Remoortere de toelating wordt verleend om af te wijken van de sectorale milieuvoorwaarden, vastgesteld in de artikelen 5.45.1.2, § 1, 2°, en 5.45.1.3, § 3, van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (hierna: Vlarem II).

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Peter Provoost heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 maart 2017.

Staatsraad Peter Sourbron heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Kenny Marien, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Yannick Peeters, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Peter Provoost heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De BVBA Van Remoortere exploiteert aan de Houtenkruisstraat 45 te Kruibeke een varkenshouderij en een pluimveeslachterij. De inrichting is volgens het geldende gewestplan gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. Overeenkomstig een gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Varkensbedrijf met pluimveeslachterij” is de inrichting gesitueerd in een zone voor nijverheidsgebouwen en aanverwante voorzieningen.

3.2. Op 20 januari 2010 verkrijgt de exploitant een toelating om af te wijken van artikel 5.45.1.3, § 3, van Vlarem II, met betrekking tot de opslag van veren. In plaats van in gesloten recipiënten en in een gesloten gekoelde ruimte van maximaal 10°C zullen de veren in afwachting van ophaling worden opgeslagen in een put die wordt afgedekt met een metalen deksel.

3.3. De exploitant dient met het oog op de nog aan te vragen hernieuwing en verandering van de lopende milieuvergunning, op 1 oktober 2010 een nieuw verzoek tot afwijking in. Op 18 mei 2011 staat de bevoegde Vlaamse minister dit verzoek toe.

3.4. Vervolgens dient hij een milieuvergunningsaanvraag in strekkende tot de hernieuwing en de verandering van de inrichting.

3.5. Bij besluit van 30 juni 2011 verleent de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen een milieuvergunning voor het houden van 1.160 varkens en voor het slachten van 2.000 stuks pluimvee op een enkele slachtdag per week. Tegen deze beslissing stelt de exploitant administratief beroep in. Op 13 maart 2012 verleent de bevoegde Vlaamse minister een vergunning voor het slachten, op drie dagen per week, van maximaal 3.000 stuks pluimvee per dag en maximaal 6.000 stuks per week.

3.6. Bij toepassing van het destijds geldende artikel 27 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (hierna: milieuvergunningsdecreet), doet de exploitant op 31 maart 2014 mededeling van een kleine verandering van de inrichting. De verandering bestaat erin dat er op drie dagen per week in totaal 9.000 stuks pluimvee zouden worden geslacht, met een maximum van 3.000 stuks per dag.

3.7. Op 11 april 2014 dient de exploitant een aanvraag in om te mogen afwijken van de artikelen 5.45.1.2, § 1, en 5.45.1.3, § 3, van Vlarem II.

3.8. Een plaatselijke natuurvereniging en een aantal buurtbewoners, waaronder verzoeker, dienen een bezwaarschrift in.

3.9. De volgende adviezen worden uitgebracht:

a) het Agentschap Zorg en Gezondheid adviseert ongunstig:

“In de aanvraag staat dat er momenteel maximaal 3000 dieren per dag geslacht worden, met drie slachtdagen per week en een totaal van 6000 dieren per week. Dit strookt echter niet met de laatste milieuvergunning, waar een beperking is opgelegd van één slachtdag per week en het slachten van maximaal 2 000 stuks pluimvee per slachtdag. De exploitant vertrekt hier dus van een verkeerde premisse;

Voor wat betreft het geluidsaspect argumenteert de aanvrager dat ‘bij het verhogen van de slachtcapaciteit het aantal transportbewegingen zal stijgen met 2 transporten per week. Bijkomend zullen de pluimen - die momenteel op het einde van de slachtweek worden opgehaald - nu na iedere slachtdag worden opgehaald. De chauffeurs die komen laden en lossen zijn strikt geïnstrueerd’;

Bij deze argumentatie gaat de exploitant voorbij aan de geuite klachten en bezwaren in het kader van de milieuvergunningsaanvraag in 2011, waarbij door de buurt gesteld wordt dat een uitbreiding van het aantal slachtdagen eveneens een toename van (deels nachtelijke) transporten en daaraan gekoppelde geluidshinder zal teweegbrengen. Niet enkel het transport van de levende dieren zal stijgen, er zal ook evenredig meer transport zijn van het afhalen van het vlees, van de pluimen en van het dierlijk afval. Om deze redenen heeft de Deputatie in de vergunning van 30 juni 2011 trouwens het aantal slachtdagen beperkt tot één dag in de week;

Concluderend kan gesteld worden dat, gezien de ligging in de onmiddellijke omgeving van een woongebied met landelijk karakter, en gezien de geuite bezwaren en klachten over geluidshinder door (deels nachtelijk) transport gerelateerd aan de slachtactiviteiten, het niet opportuun wordt geacht om een uitbreiding van de slachtcapaciteiten en het aantal slachtdagen toe te staan. Om deze redenen geeft het Agentschap Zorg en Gezondheid **ONGUNSTIG ADVIES** voor de gevraagde afwijkingen”;

b) de afdeling Milieuvergunningen en de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie adviseren gunstig onder voorwaarden.

3.10. Met het thans bestreden besluit van 26 november 2014 staat de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw de gevraagde afwijkingen toe, op voorwaarde dat:

- “- de slachtactiviteiten worden beperkt tot het momenteel voorziene gebouw;
- de slachtcapaciteit wordt beperkt tot maximaal 3.000 dieren per dag gedurende maximaal 3 slachtdagen per week met maximaal 9.000 dieren per week;
- het pluimafval wordt minstens aan het einde van elke slachtdag opgehaald;
- de pluimenput wordt, behoudens tijdens het plaatsen van de pluimen in de pluimenput, alsook tijdens de ophaling van de pluimen, steeds met het metalen deksel afgesloten”.

De bestreden beslissing is als volgt gemotiveerd:

“Gelet op de volgende motivering van de afwijkingsaanvraag aangehaald door de aanvrager:

- voor wat betreft de afstandsregel:
 - Van Remoortere bvba is een zeer kleine pluimveeslachterij; er zal altijd op een zeer beperkte schaal geslacht worden (maximaal 3.000 dieren per dag, maximaal 9.000 dieren per week) omdat er alleen gewerkt wordt voor een zeer specifieke markt;
 - het betreft in de eerste plaats een landbouwbedrijf gespecialiseerd in veeteelt; als dusdanig beschikt het bedrijf over een milieuvergunning klasse 1; voor een veeteeltbedrijf klasse 1 zijn er a priori tegenover landelijke woonzones geen verbodsbepalingen gebaseerd op minimumafstanden;
 - men vindt de financiële stabiliteit en rendabiliteit in de combinatie van de verschillende activiteiten; de slachterij is daarbij essentieel voor de leefbaarheid voor twee gezinnen;
- voor wat betreft de koeling van de pluimen:
 - de opslag van pluimen gebeurt nu in een ondergrondse put die afgedekt is met een metalen deksel;

Gelet op de volgende alternatieve maatregelen aangehaald door de aanvrager:

- voor wat betreft de afstandsregel:
 - de dichtste afstand van de gebouwen waarin het slachten gebeurt, tot de meest nabije woning is meer dan 100 m;
 - gezien de schaal van het slachten is het aantal transportbewegingen zeer beperkt; het aantal transportbewegingen zal per week stijgen met 2 transporten; daarnaast zijn diegenen die komen laden en lossen, nu al strikt geïnstrueerd;
 - de koelinstallatie voor de beoogde slachtcapaciteit is dermate klein dat de geluidshinder hiervan tot de meest nabije woning op meer dan 100 m van de installatie zeer beperkt is;
 - de stroomgroep is geluidswerend omkast, de uitlaat is trillingsarm bevestigd;
 - de verharde koer waarop de levende dieren gestald worden,

- wordt na het slachten dagelijks gereinigd en ontsmet;
- de geur die vrij komt bij het slachten zelf, is beperkt en aangezien het slachten met gesloten deuren gebeurt, komt hierbij geen geur vrij die door omwonenden nog als opvallend waargenomen wordt;
- de opslag van het destructiemateriaal gebeurt in een gekoelde ruimte;
- voor wat betreft de waterzuivering zal een rietveld worden aangelegd daar dit kadert in de beperkte schaal van het bedrijf en de landschappelijke context; het rietveld zal zo ver mogelijk van de omwonenden aangelegd worden; gezien de beperkte hoeveelheid afvalwater is de hinder eveneens minimaal;
- voor wat betreft de koeling van de pluimen:
 - gezien de temperatuur van de ondergrond en de watertemperatuur van het water op de plukkers (koud) is de geurhinder van de huidige opslagmethode onbestaande; deze techniek wordt al tientallen jaren toegepast op het bedrijf en er zijn nog nooit geurklachten vanuit de omgeving geweest omwille van deze opslagwijze van de pluimen; deze methode is dan ook bijzonder effectief voor deze kleine slachterij;
 - aangezien de bijkomende energiekosten voor het koelen (en de daaraan verbonden milieueffecten) van de pluimenput geen bijkomend voordeel (op vlak van voorkomen van geurhinder) met zich mee zouden brengen, heeft het behoud van de huidige opslagmethode een betere milieuscore dan hetgeen in VLAREM II als sectorale voorwaarde opgelegd wordt;
 - de pluimen zullen na elke slachtdag opgehaald worden;

[...]

Gelet op het proces-verbaal betreffende het openbaar onderzoek waaruit blijkt dat 2 bezwaarschriften werden ingediend met betrekking tot de volgende aspecten: lozen van ongezuiverd afvalwater, landbouwzone, zwaar en druk transport, lossen en laden op de openbare weg, nachtlawaai, overtreding van het slachtquotum, geurhinder en groenscherm;

Gelet op het gunstige advies van 2 september 2014 van de afdeling Milieuvergunningen van het departement Leefmilieu, Natuur en Energie;

Gelet op het ongunstige subadvies van 23 juni 2014 van de afdeling Toezicht Volksgezondheid van het Agentschap Zorg en Gezondheid van het Vlaams ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Gelet op het voorwaardelijk gunstige advies van 9 september 2014 van de gewestelijke milieuvergunningscommissie;

Overwegende dat het hier een pluimveeslachterij betreft, gekoppeld aan een veeteeltbedrijf met varkens;

Overwegende dat het ministerieel besluit van 18 mei 2011 afwijking verleende voor een termijn verstrijkend op 30 juni 2031 voor de artikelen 5.45.1.2, §1, 2°, en 5.45.1.3, §3, van titel II van het VLAREM, onder meer houdende maximaal 6.000 dieren per week;

Overwegende dat de aanvrager een uitbreiding van slachtcapaciteit vraagt van 3.000 dieren per week en dat hiervoor een nieuwe

milieuvergunningsaanvraag nodig is;

Overwegende dat de aanvrager een zeer kleine pluimveeslachterij is; dat er altijd op een zeer beperkte schaal geslacht zal worden (maximaal 3.000 dieren per dag, maximaal 9.000 dieren per week) omdat er alleen gewerkt wordt voor een zeer specifieke markt;

Overwegende dat het in de eerste plaats een landbouwbedrijf betreft gespecialiseerd in veeteelt; dat als dusdanig het bedrijf beschikt over een milieuvergunning klasse 1;

Overwegende dat de opslag van pluimen gebeurt in een ondergrondse put, die afgedekt is met een metalen deksel;

Overwegende dat in een straal van 100 m rondom de perceelgrens van de inrichting circa 5 woningen zijn gelegen;

Overwegende dat de bedrijfsgebouwen op minder dan 100 m van de rand van een woongebied met landelijk karakter liggen; dat de gebouwen waar het slachten plaatsvindt, de opslag van pluimen en de opslag van slachtafval op meer dan 100 m van de meest nabije woning in woongebied met landelijk karakter gelegen zijn;

Overwegende dat, gezien de schaal van het slachten, het aantal transportbewegingen zeer beperkt is; dat het aantal transportbewegingen per week zal stijgen met 2 transporten; dat daarnaast diegenen die komen laden en lossen, nu al strikt geïnstrueerd zijn;

Overwegende dat de koelinstallatie voor de beoogde slachtcapaciteit dermate klein is dat de geluidshinder hiervan tot de meest nabije woning op meer dan 100 m van de installatie zeer beperkt is;

Overwegende dat de stroomgroep geluidswerend omkast is en dat de uitlaat trillingsarm bevestigd is;

Overwegende dat de gebouwen waar het slachten plaatsvindt, de zone voor het laden en lossen, de opslag van pluimen en slachtafval visueel aan de omgeving zijn onttrokken door andere bedrijfsgebouwen (varkensstallen);

Overwegende dat de dieren in de nacht voor de slachtdag worden geleverd; dat het laden en lossen van pluimvee en vlees per slachtdag zo'n 40 minuten in beslag neemt; dat het ophalen van slachtafval, pluimen en vlees overdag plaatsvindt; dat de laad- en losplaats omsloten is door andere bedrijfsgebouwen;

Overwegende dat het risico op geluidshinder tot een aanvaardbaar risico wordt beperkt;

Overwegende dat de verharde koer waarop de levende dieren gestald worden, na het slachten dagelijks gereinigd en ontsmet wordt;

Overwegende dat de geur die vrij komt bij het slachten zelf, beperkt is en, aangezien het slachten met gesloten deuren gebeurt, de geurhinder tot een aanvaardbaar niveau wordt beperkt;

Overwegende dat de opslag van het destructiemateriaal gebeurt in een gekoelde ruimte;

Overwegende dat voor wat betreft de waterzuivering een rietveld werd aangelegd; dat het rietveld zo ver mogelijk van de omwonenden aangelegd werd; dat gezien de beperkte hoeveelheid afvalwater de hinder eveneens minimaal is;

Overwegende dat tijdens een telefonisch gesprek van 22 augustus 2014 met

de afdeling Milieu-inspectie en de milieuableider van Kruibeke bleek dat het bedrijf op een hygiënische manier wordt uitgebaat; dat de eventuele geurhinder niet afkomstig is van het bedrijf van de exploitant maar van een bedrijf in de buurt; dat er in de buurt geen verkeershinder afkomstig van het bedrijf viel waar te nemen; dat er niet op de openbare weg wordt gelost of geladen door de exploitant;

Overwegende dat de maatregelen die door de exploitant worden voorgesteld, gelijkaardige waarborgen bieden voor de bescherming van mens en milieu als de bepaling(en) waarvan gevraagd wordt te mogen afwijken; dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat de afwijkingsaanvraag in te willigen”.

3.11. Ingevolge de mededeling van 31 maart 2014 verleent de deputatie van de provincie Oost-Vlaanderen op 5 maart 2015 bij wege van aktename vergunning voor het slachten van 9.000 kippen per week, tijdens drie slachtdagen van elk maximaal 3.000 kippen. Met een besluit van 11 september 2015 bevestigt de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw deze beslissing. Verzoeker heeft eveneens een annulatieberoep ingesteld tegen het ministerieel besluit van 11 september 2015 (zaak A. 217.532/VII-39.537).

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Exceptie nopens het belang van verzoeker

4. De verwerende partij werpt op dat verzoeker niet aantoont dat hij eigenaar of bewoner is van een woning aan de Houtenkruisstraat 37 te Kruibeke, dat routeplanners aangeven dat zijn woning op “een kleine 200 meter” van de betrokken inrichting gelegen is en dat rekening houdend met de beperkte omvang en schaal van de exploitatie verzoeker geen hinder kan ondervinden. Verzoeker zou nalaten met objectieve gegevens het risico op (geur)hinder aannemelijk te maken.

5. Verzoeker dupliceert dat hij al vóór de bestreden beslissing hinder heeft ondervonden door de exploitatie van de betrokken pluimveeslachterij, dat door de met het bestreden besluit toegestane afwijkingen de hinder alleen maar zal toenemen. Voorts benadrukt hij dat de inrichting is ingedeeld in de eerste

klasse, dat bij de exploitatie de geldende voorwaarden (bijvoorbeeld inzake maximale slachtcapaciteit) niet altijd worden nageleefd, dat het in 2006 opgelegde groenscherm nog altijd niet volgroeid is, en dat bij een controle op 14 maart 2012 geur- en lawaaihinder werd waargenomen. Bij zijn memorie van wederantwoord voegt verzoeker een stuk waaruit moet blijken dat hij eigenaar en bewoner is van de woning aan de Houtenkruisstraat 37. Hij stelt dat de woning gelegen is op een afstand van 120 meter van de vergunde inrichting.

6. In haar laatste memorie benadrukt de verwerende partij dat de weging van het objectief gegeven van de afstand tussen de vergunde inrichting en de woonomgeving van verzoeker afhangt van inzonderheid de aard en de kenmerken van de vergunde inrichting en dat verzoeker - gelet op de beperkte omvang en schaal van de exploitatie - geen concrete hinder kan ondervinden.

7. In zijn laatste memorie stelt verzoeker nog dat het feit of er al dan niet ernstige hinder is, net het voorwerp van het debat uitmaakt. Ook wijst hij erop dat hij, zelfs als de woning zich op 200 meter zou bevinden, nog steeds geconfronteerd zal worden met de verkeersoverlast, het nachtlawaai en de schade die daaruit voortvloeit.

Beoordeling

8. Verzoeker toont met stukken aan dat hij eigenaar en bewoner is van de woning gelegen aan de Houtenkruisstraat 37 te Kruibeke.

9. Het bestreden besluit heeft betrekking op een inrichting die volgens de bij het besluit van de Vlaamse regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (hierna: Vlarem I) gevoegde indelingslijst is ingedeeld in de eerste klasse waartoe de inrichtingen behoren die geacht worden het meest belastend te zijn voor de mens en het leefmilieu. Bovendien geldt overeenkomstig artikel 5.45.1.2, § 1, van Vlarem II een verbod om slachthuizen, ingedeeld in de eerste klasse, te exploiteren

op minder dan 100 meter afstand van een woongebied. Zonder te moeten onderzoeken of zijn woning gelegen is op een afstand van 120 meter dan wel op “een kleine 200 meter” van de inrichting, is de kwestieuze inrichting in elk geval gesitueerd in de onmiddellijke woonomgeving van verzoeker en is het aannemelijk dat hij hinder of nadeel kan ondervinden door de exploitatie ervan.

De exceptie wordt verworpen.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

10. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van artikel 17 van het milieuvergunningsdecreet, de artikelen 30, § 1, 50, § 1, 3°, en 52, 3°, van Vlarem I en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: motiveringswet).

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd maar zich beperkt tot algemeenheden. Gelet op het feit dat het om een aanvraag tot afwijking gaat en dat bovendien wordt afgeweken van het ongunstig subadvies van 23 juni 2014 van de afdeling Toezicht Volksgezondheid, diende de verwerende partij haar beslissing omstandig te motiveren. In de bestreden beslissing wordt evenwel louter gesteld dat er een aantal gunstige adviezen werden verleend, maar niet waarom zij de voorkeur genieten. Ook wordt er gewezen op de te nemen maatregelen die voldoende waarborgen zouden bieden, terwijl uit het ongunstig advies blijkt dat dit niet het geval is. Tevens stelt de verwerende partij dat het aangelegde rietveld voor waterzuivering de hinder zou moeten beperken, terwijl uit onderzoek blijkt dat dit rietveld niet geschikt is voor de zuivering van het bedrijfsafvalwater.

11. De verwerende partij werpt vooreerst op dat het middel niet ontvankelijk is in zoverre de schending wordt aangevoerd van artikel 17 van het milieuvergunningsdecreet en van de artikelen 30, § 1, 50, § 1, 3°, en 52, 3°, van Vlarem I. Die bepalingen zijn te dezen immers niet van toepassing omdat ze betrekking hebben op de procedure tot het verkrijgen van een milieuvergunning.

Ten gronde stelt de verwerende partij dat het advies van de afdeling Toezicht Volksgezondheid er aan voorbijgaat dat de exploitant op 13 maart 2012 een milieuvergunning heeft verkregen voor het slachten van maximaal 3.000 dieren per dag en maximaal 6.000 dieren per week. Ook zou dit advies ten onrechte aannemen dat er slechts 2.000 dieren per dag geslacht mogen worden omwille van de geluidshinder en omdat het rietveld voor de zuivering van het bedrijfsafvalwater onvoldoende zou blijken om de sectorale normen voor N_{totaal} en P_{totaal} te halen. Voorts beklemtoont zij dat de bestreden beslissing op afdoende wijze aangeeft waarom het inwilligen van de afwijkingsaanvraag niet tot een onaanvaardbare geluidsoverlast zal leiden. In dit verband wordt onder meer overwogen dat de gebouwen waar het slachten plaatsvindt, de opslag van pluimen en de opslag van slachtafval op meer dan 100 meter van de meest nabije woning in woongebied met landelijk karakter gelegen zijn, dat het aantal transportbewegingen zeer beperkt is en per week slechts zal stijgen met twee transporten, dat de koelinstallatie dermate klein is dat de geluidshinder ervan zeer beperkt is, dat de stroomgroep geluidswerend omkast is en de uitlaat trillingsarm bevestigd is, dat de gebouwen, de zone voor het laden en lossen, de opslag van pluimen en slachtafval visueel aan de omgeving zijn onttrokken door andere bedrijfsgebouwen (varkensstallen), dat de dieren pas in de nacht voor de slachtdag worden geleverd, dat het laden en lossen van pluimvee en vlees per slachtdag ongeveer 40 minuten in beslag neemt, dat het ophalen van slachtafval, pluimen en vlees overdag plaatsvindt en de laad- en losplaats omsloten is door andere bedrijfsgebouwen. Ook wordt in de bestreden beslissing gesteld dat “tijdens een telefonisch gesprek van 22 augustus 2014 met de afdeling Milieu-inspectie en de milieuambtenaar van Kruibeke bleek dat het bedrijf op een hygiënische manier

wordt uitgebaat”, “de eventuele geurhinder niet afkomstig is van het bedrijf van de exploitant maar van een bedrijf in de buurt”, “er in de buurt geen verkeershinder afkomstig van het bedrijf viel waar te nemen” en dat “er niet op de openbare weg wordt gelost of geladen door de exploitant”.

Volgens de verwerende partij voert verzoeker geen enkel concreet element aan waaruit blijkt dat de afwegingen die in de bestreden beslissing worden gemaakt, onredelijk zijn. De beslissing en motivering liggen ook in lijn met het advies van de afdeling Milieuvergunningen en het advies van de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie. Aldus berust de bestreden beslissing op pertinente en voldoende draagkrachtige motieven. Ook wordt op afdoende wijze aangegeven waarom de beoordeling van de geluidshinder in het advies van de afdeling Toezicht Volksgezondheid niet kan worden bijgetreden. Tot slot merkt de verwerende partij op dat aan de ratio legis van de formelemotiveringsplicht werd voldaan, nu verzoeker op basis van de uitdrukkelijk opgegeven motieven in de mogelijkheid was om de bestreden beslissing met kennis van zaken in rechte te bestrijden.

12. In zijn memorie van wederantwoord merkt verzoeker nog op dat de verwerende partij een motivering had moeten wijden aan de beweerde onjuistheden in het advies de afdeling Toezicht Volksgezondheid en dat om tegemoet te komen aan de eis tot formele motivering het noodzakelijk is dat de beslissing de redenen doet kennen die haar verantwoorden en waaruit kan worden afgeleid waarom de adviezen in andersluidende zin niet worden gevolgd en de in beroep verdedigde stellingen niet worden aangenomen.

13. In haar laatste memorie stelt de verwerende partij dat verzoeker de schending van artikel 1.2.2.1bis van Vlarem II niet heeft aangevoerd. Over de grond van de zaak zet zij uiteen dat in de bestreden beslissing op afdoende wijze wordt gemotiveerd waarom de gevraagde afwijkingen kunnen worden toegestaan, inzonderheid omdat de door de exploitant voorgestelde maatregelen gelijkwaardige waarborgen bieden voor de bescherming van de mens en het

milieu. Ook de omstandigheid dat het om een kleine pluimveeslachterij gaat die op meer dan 100 meter van de meest nabijgelegen woningen gelegen is en het feit dat het slachten met gesloten deuren gebeurt, zijn volgens de verwerende partij pertinente gegevens om te beoordelen of voldaan is aan de voorwaarden van artikel 1.2.2.1bis van Vlarem II. Gelet op de beperkte schaal en hinder van de pluimveeslachterij, kunnen de door de exploitant voorgestelde maatregelen een gelijkwaardig niveau van bescherming bieden. Uit de overwegingen van de bestreden beslissing blijkt immers dat het reeds aanwezige gesloten opslagsysteem van pluimen en het bestaande koelsysteem voor de opslag van het destructiemateriaal, de hinder tot een aanvaardbaar niveau beperken. Gelet op de concrete omstandigheden van het dossier, bestaat er geen technische noodzaak om het dierlijk afval in toepassing van artikel 5.45.1.3, § 2, eerste lid, van Vlarem II, in een gesloten, gekoelde ruimte te bewaren. Ook zou uit de bestreden beslissing blijken dat de door de exploitant gebruikte exploitatiemethode, een techniek betreft die in de concrete omstandigheden van de zaak op afdoende wijze waarborgt dat emissies en effecten op het milieu vermeden worden en die beantwoordt aan de beste beschikbare technieken.

14. In zijn laatste memorie benadrukt verzoeker dat hij wel degelijk de schending van de motiveringsverplichting heeft aangevoerd.

Beoordeling

15. Luidens artikel 1.2.2.1, § 1, van Vlarem II kan de Vlaamse minister bij gemotiveerd besluit individuele afwijkingen toestaan op de milieuvoorwaarden uit dit besluit, mits de aanvrager het bepaalde van artikel 4.1.2.1 van hetzelfde besluit naleeft.

Artikel 1.2.2.1bis van Vlarem II bepaalt dat dergelijke afwijking enkel kan worden toegestaan indien voldaan is aan de volgende voorwaarden:

“1° er zijn technische redenen die de afwijking motiveren;

- 2° de exploitant stelt maatregelen voor die gelijkwaardige waarborgen bieden voor de bescherming van de mens en van het leefmilieu als de voorwaarden waarvan de afwijking wordt toegestaan;
- 3° de maatregelen, vermeld in punt 2°, beantwoorden aan de beste beschikbare technieken”.

Overeenkomstig de vereisten van de artikelen 2 en 3 van de motiveringswet moet uit de beslissing van de Vlaamse minister waarbij de afwijking wordt toegestaan, uitdrukkelijk en op afdoende wijze blijken dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 1.2.2.1bis van Vlarem II is voldaan.

16. Het bestreden besluit staat een afwijking toe op artikel 5.45.1.2, § 1, 2°, van Vlarem II waarbij het verboden is “een inrichting die overeenkomstig subrubrieken 45.1 a, b, d en e (slachthuizen), [...] van de indelingslijst is ingedeeld in de eerste klasse te exploiteren [...] waarvan de opslagplaatsen en/of bedrijfsgebouwen gelegen zijn op minder dan 100 m afstand van een woongebied of van een recreatiegebied”. Het bestreden besluit bevat geen technische redenen die ter verantwoording wordt ingeroepen om van deze verbodsbepaling af te wijken. Alleen al om die reden is niet voldaan aan de motiveringsverplichting. Het bestaan van “gelijkwaardige waarborgen” in de zin van artikel 1.2.2.1bis, 2°, van Vlarem II, de omstandigheid dat andere sectorale milieuvoorwaarden wel worden nageleefd of de globale aanvaardbaarheid van de omgevingshinder afkomstig van de inrichting, maken dit motiveringsgebrek niet goed.

17. Met betrekking tot het verlenen van de afwijking voor de gekoelde opslag van pluimen - artikel 5.45.1.3, § 2, eerste lid, van Vlarem II - wordt in de motivering van de bestreden beslissing enkel gesteld dat “de opslag van pluimen gebeurt in een ondergrondse put, die afgedekt is met een metalen deksel” en dat “de opslag van het destructiemateriaal gebeurt in een gekoelde ruimte”. Die feitelijke vaststellingen vormen evenmin een afdoende motivering in het licht van de bijzondere voorwaarden van artikel 1.2.2.1bis van Vlarem II waaraan cumulatief moet zijn voldaan.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw van 26 november 2014 waarbij aan de BVBA Van Remoortere de toelating wordt verleend om af te wijken van de sectorale milieuvoorwaarden, vastgesteld in de artikelen 5.45.1.2, § 1, 2°, en 5.45.1.3, § 3, van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan verzoeker.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien juni tweeduizend zeventien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Elisabeth Impens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Elisabeth Impens

Eric Brewaeys